

FCI – Standard nr . 261 / 16. 06. 1999 / GB

HOKKAIDO
(HOKKAIDO)

PÄRITOLU: Jaapan

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
AEG:

20.12.1994.

KASUTUS: Jahikoer, seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupäraseid tõud

Alarühm 5.5
Aasia spitsid ja sugulastõud

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

See tõug öeldakse põlvnevat Jaapani keskmisekasvulistest koeratõugudest ja tema kujunemist on mõjutanud Kamakura perioodil (1140ndatel) Honshu'st (Jaapani meresaar) Hokkaidole sisserännanud migrandid, kui toimus kaubavahtuse arendamine Hokkaido ja Tohoku ringkonna vahel. Kui tõug tunnistati "loodusmälestiseks" aastal 1937, sai ta ka piirkonna järgi endale nime. Ka " *Ainu-ken* " nimeline koer, lihtsamalt *Ainu* , Hokkaido varasema nimetuse järgi, on metssigade ja teiste ulukite jahiks sobiv koeratõug. Hokkaido füüsis on vastupidav nii lämmatavas palavuses kui ka karmis lumesajus. Ta on silmatorkav näitusekoer ja väga sitke.

ÜLDMULJE:

Keskmise kasvuga koer, selgelt väljendunud sooliste tunnustega, hästi proportsionaalne, tugeva kehaehitusega ja jämeda luustikuga. Lihastik sitke ja kuiv.

OLULISED PROPORTSIOONID:

- Turjakõrguse suhe kerepikkusega on 10 : 11
- Laubapikkuse suhe koonupikkusega on 3 : 2.
- Laubapikkus vastab lauba laiusele põskede kohal moodustades umbes ühe neljandiku turjakõrgusest.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Märkimisväärselt vastupidav, silmapaistvalt väarikas ja lapselikult tundlik koer. Temperamendilt on ustav, sõnakuulelik, väga erk ja julge.

PEA :

PEAPIIRKOND:

Kolju ja laup : Lai ja üsna lame.

Üleminek laubalt koonule : Madal, kuid hästi väljendunud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel : Must, valgetel lubatud ka lihavärv.

Koon : Kiilukujuline. Ninaselg sirge.

Mokad : Tihked, mustade servadega.

Lõuad/hambad : Tugevad, kääritaolise hambumusega.

Põsed : Hästi arenenud.

Silmad : Suhteliselt väikesed, peaaegu kolmnurksed, hästi laia asetusega ja tumepruuni värvi.

Kõrvad : Väikesed, kolmnurksed, veidi ettepoole kaldus ja kindlalt püsti.

KAEL:

Jõuline ja lihaseline, ilma kaelalotita.

KERE:

Turi : Kõrge.

Selg : Sirge ja tugev.

Nimme (lanne) : Mõõduka laiusega ja lihaseline.

Laudjas : Üsna längus.

Rindkere : Sügav, hästi kaardunud roided.

Kõht: Tugevalt tõusev.

SABA:

Kõrge asetusega, jäme ja rõngana või sirbikujuliselt selja kohale keerduv, sirgeks tõmmates peaks saba tipp ulatuma kannani.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Labaluud : Mõõdukalt kaldus.

Esijalad : Sirged ja kuivad.

Kämblad : Kergelt kaldus.

TAGAJÄSEMED :

Jõulised.

Pöiad : Sitked, piisavalt tugevad.

Käpad : Varbad on hästi kumerad ja tihedalt suletud; padjandid on tugevad ja elastsed; küüned on tugevad ja mustad või tumedat värvi.

LIIKUMINE:

Elav, kärmas, kerge ja vetruv.

KARVKATE:

KARV : Kattekarv on karm ja sirge; alusvill on pehme ja tihe. Sabakarv on üsna pikk ja püstine.

VÄRVUS : Seesam (hirvepunane karv mustade tippudega), tiigrikarva, punane, must, piirdega must, valge.

SUURUS:

Turjakõrgus : Isased 48,5 – 51,5 cm

Emased 45,5 – 48,5 cm

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Emasetüüpi isased/ isasetüüpi emased.
- Kerge üle- või alahambumus.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Ilmne üle- või alahambumus.
- Mitte kikkis kõrvad.
- Rippuv saba, lühike saba.
- Arglikkus.

Sinakasmust värv keelel ei ole viga.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

inglisekeelsest originaalist, oktoober 2002.

heaks kiidetud EKL juhatuses 04.03.2004 protokoll nr 3